ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA

(zvláštního senátu zřízeného článkem 123b jednacího řádu)

8. února 2011*

Ve věci C-17/11 RX,

jejímž předmětem je návrh prvního generálního advokáta ze dne 12. ledna 2011 na přezkum podle článku 62 statutu Soudního dvora Evropské unie,

SOUDNÍ DVŮR (zvláštní senát zřízený článkem 123b jednacího řádu Soudního dvora),

ve složení V. Skouris, předseda, A. Tizzano (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a J.-C. Bonichot, předsedové senátů,

vydává toto

Rozhodnutí

1 Návrh prvního generálního advokáta na přezkum se týká rozsudku Tribunálu Evropské unie (kasačního senátu) ze dne 16. prosince 2010, Komise v. Petrilli (T-143/09 P, dosud nezveřeněný ve Sb. VS), kterým Tribunál zamítl kasační opravný prostředek

podaný Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 29. ledna 2009, Petrilli v. Komise (F-98/07, dosud nezveřeněný ve Sb. VS).

2 Podle prvního generálního advokáta je z rozsudku, jehož přezkum je navrhován, patrný rozkol v judikatuře Tribunálu Evropské unie ohledně podmínek vzniku mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie v oblasti veřejné služby, konkrétně podmínky týkající se dostatečně závažného porušení práva Unie dotyčným orgánem. Tímto rozsudkem totiž Tribunál rozhodl, že tato podmínka je splněna, jakmile se dotyčný orgán dopustil protiprávního jednání, aniž je nezbytné zkoumat, zda je toto protiprávní jednání zjevným a závažným překročením mezí posuzovací pravomoci tohoto orgánu, čímž Tribunál zavrhl opačné řešení, které použil ve svém rozsudku ze dne 10. prosince 2008, Nardone v. Komise (T-57/99, Sb. VS s. I-A-2-83 a II-A-2-505).

3 Dále je třeba uvést, že podle prvního generálního advokáta Soudní dvůr sice již upřesnil, jaké jsou obecné podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Unie (viz zejména rozsudek ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, Recueil, s. I-5291), avšak dosud se nevyjádřil k otázce, zda zvláštnosti sporů z veřejné služby vyplývající z článku 270 SFEU, jakož i z článků 90 a 91 služebního řádu úředníků Evropských společenství odůvodňují, aby vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie podléhal v této oblasti zvláštním podmínkám.

4 Takové okolnosti nejsou důvodem k provedení navrhovaného přezkumu. Soudnímu dvoru totiž nepřísluší vyjadřovat se v rámci přezkumného řízení k opodstatněnosti vývoje judikatury Tribunálu v případech, kdy tento vystupoval jako kasační soud. Dále skutečnost, že se Soudní dvůr dosud nevyjádřil k určité právní otázce, není sama o sobě dostačujícím důvodem k provedení přezkumu podle článku 62 statutu Soudního dvora Evropské unie, neboť od nynějška je rozvíjení judikatury v oblasti veřejné služby pouze věcí Soudu pro veřejnou službu a Tribunálu Evropské unie, přičemž Soudní dvůr je příslušný jen k zajištění toho, aby rozhodnutí Tribunálu nenarušovala jednotu a soulad práva Unie.

5 V projednávané věci však při zkoumání výše uvedeného rozsudku Tribunálu ve věci Komise v. Petrilli nebylo zjištěno vážné nebezpečí, že by k takovému narušení mělo dojít.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (zvláštní senát zřízený článkem 123b jednacího řádu) rozhodl takto:

Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 16. prosince 2010, Komise v. Petrilli (T-143/09 P), není třeba přezkoumat.

Podpisy.